

sådan måde, at den vil kunne leve op til de inden for branchen gældende regler og kutymer for god og sædvanlig, faglig kompetent transportvirksomhed. Det må i øvrigt understreges, at de krav, der følger af 1. og 2. led, i vidt omfang vil være sammenfaldende, og at der også vil kunne nægtes tilladelse, såfremt vedkommende f.eks. ikke tidligere har overholdt de kollektive overenskomster eller som anført ovenfor har gjort sig skyldig i et eller flere strafbare forhold, der efter en samlet vurdering medfører, at vedkommende ikke kan gøre det antageligt, at virksomheden vil blive udøvet på forsvarlig måde og i overensstemmelse med god skik inden for branchen. Såfremt nægtelse af tilladelse sker efter stk. 1, nr. 8, vil afgørelsen kunne efterprøves ved domstolene efter den almindelige regel om domstolskontrol med forvaltningen i grundlovens § 63. Sagen skal af den pågældende anlægges for landsretten i 1. instans, men byretsbehandling vil dog kunne vedtages, jf. retsplejelovens § 226.

Bestemmelsen i stk. 2 medfører, at kravet om dansk indfødsret og bopæl bortfalder i det omfang, dette har hjemmel i international aftale eller ved bestemmelser fastsat af trafikministeren. Bestemmelsen i EF-traktaten om etablering gælder for vognmandsvirksomhed, og derfor gælder kravet om indfødsret og bopæl ikke for personer, der er omfattet af disse regler. I henhold til bestemmelsen kan trafikministeren i øvrigt fastsætte, at kravet om dansk indfødsret m.v. ikke skal gælde for f.eks. nordiske statsborgere.

Til § 4

Tilladelse til godskørsel for fremmed regning jf. § 1, stk. 1, kan som hidtil udstedes til et selskab eller anden juridisk person, såfremt betingelserne i lovudkastets § 3, stk. 1, nr. 4, 5 og 8, er opfyldt. Bestemmelsen i § 3, stk. 1, nr. 8, kan anvendes således, at der nægtes tilladelse til et selskab, hvor personkredsen bag dette helt eller delvis ikke selv vil kunne få udstedt en tilladelse f.eks. på grund af, at de pågældende tidligere ikke har drevet transportvirksomhed på forsvarlig måde eller i overensstemmelse med god skik inden for branchen.

Det er videre en betingelse for at opnå en tilladelse, at der i selskabet m.v. er ansat en af Vejtransportrådet godkendt ansvarlig leder jf. bestemmelsen i stk. 2, hvorefter denne skal opfylde betingelserne i § 3, stk. 1, nr. 1-4 og 6-8.

Den ansvarlige leder skal faktisk og vedvarende forestå godskørslen i virksomheden, og Vejtransportrådet kan derfor med henblik på sikring heraf, således at der ikke forekommer »stråmandsvirksom-

hed«, kræve ansættelseskontrakten forelagt til godkendelse, ligesom det kan fastsættes, at vedkommende udelukkende skal være ansat i selskabet, og ikke må drive virksomhed ved siden af arbejdet som ansvarlig leder.

Til § 5

Bestemmelsen indeholder hjemmel for trafikministeren til at fastsætte nærmere regler om udformningen af ansøgninger om tilladelse til godskørsel for fremmed regning og om godkendelse som ansvarlig leder, herunder om hvilke økonomiske eller faglige krav, der skal være opfyldt.

Til § 6

Bestemmelsen i lovforslagets stk. 1 om, at en tilladelse gives for et tidsrum af højst 5 år medfører, at der med passende mellemrum gives Vejtransportrådet mulighed for at overveje, hvorvidt betingelserne for at drive virksomheden fortsat er til stede. Bestemmelsen svarer til den nugældende ordning vedrørende tilladelser til godskørsel. Den har bl.a. en præventiv virkning, og bestemmelsen vil kunne anvendes til at fastsætte en kortere periode for gyldigheden af tilladelser til nystartede virksomheder, således at der kan foretages en vurdering af virksomheden hurtigere end i dag. Der kan gives en ansøger flere tilladelser forudsat betingelserne for udstedelse heraf er til stede. Tilladelsen skal medføres under kørslen, herunder i udlandet. Efter den gældende lovgivning er tilladelsen personlig, og denne ordning foreslås opretholdt ved bestemmelsen i stk. 3. Forbudet mod, at tilladelsen hverken helt eller delvis kan overgå til andre omfatter salg, bortforpagtning, udleje, udlån, pantsætning, kreditorforfølgning, arv eller lignende.

En tilladelse eller godkendelse skal meddeles på nærmere fastsatte vilkår, som det ikke er fundet hensigtsmæssigt at angive i selve loven, idet vilkårene ikke nødvendigvis skal være ens i relation til alle typer af tilladelser eller godkendelser. Bestemmelsen i stk. 4 giver en vidtgående hjemmel til at fastsætte vilkår i selve tilladelsen eller godkendelsen, herunder at tilladelsesindehaveren skal være registreret som ejer/bruger af et køretøj for hver tilladelse vedkommende har fået udstedt, at der afgives statistiske oplysninger, og vedrørende forsikringsforhold m.v. Denne angivelse er imidlertid ikke udtømmende, og den vil således bl.a. også kunne danne grundlag for at fastsætte vilkår om, at tilladelsesindehaveren skal have en fast ejendom til rådighed for virksomheden, således at